

Dvēsele, kas svētī citus

Dieva Vārdā ir daudz apsolījumu tiem, kuri iedrošina, uzmundrina vai iedvesmo citus cilvēkus. Vai jūs sevi uzskatāt par iedvesmotāju? Pārdomājot Salamana vārdus savā dzīvē, es gribētu arvien vairāk būt kristietis, kas iedrošina, uzmundrina un iedvesmo citus. Dievs apsola, ka tādām cilvēkiem būs atalgojums – viņš pats tiks stiprināts.

Es zinu, ka iedrošināšana prasa pūles. Piemēram, kad jāsatiek kāds cilvēks, kurš cieš vai ir uz slimības gultas, mani pārņem šaubas: ko teikt, vai es vispār spēju viņu iedrošināt, varbūt mani vārdi tikai vairo viņa ciešanas... Visbiežāk ir bijis tā, ka šāds apmeklējums manī raisa dziļas personīgas pārdomas. Vai šis cilvēks tobrīd bija mans tuvākais? Es esmu pārliecināts, ka jā. Ja viņš ir mans tuvākais, tad es esmu izpildījis Jēzus Kristus pavēli: "... tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu." (Mateja 22:39)

Ja tāda ir Jēzus Kristus pavēle, tad kāpēc es tā nerikojos biežāk? Varbūt virsroku ņem mana griba – es pats gribu izvēlēties savu tuvāko. Es pats gribu noteikt, kurš šonedēļ būs mans tuvākais. Taču Bībele mums atklāj, ka mēs neesam tie, kuri izvēlas savu tuvāko, bet pats Dievs mums uz viņu norāda. Pat ja mums šis cilvēks nešķiet pievilcīgs, patikams, mīlams. Dievs norāda, kuru man ir bagātīgi jāsvētī un jāiedrošina.

DVĒSELE, KAS *bagātīgi svētī citus,* TAPS *stiprināta*

Pamācības 11:25a

Jaunajā Derībā ir kāds vīrs, vārdā Jāzeps, kuru daudz biežāk dēvē par Barnabu – iepriecināšanas jeb iedrošināšanas dēlu. Ja vēlamies būt labāki iedrošinātāji, mēs varam mācīties no Barnabas.

Barnaba iestājās par Pāvilu. Bija laiks, kad Pāvila ticību Jēzum Kristum apšaubīja apustuļi – agrinās draudzes vadītāji. Kā nekā Pāvils tikko bija bijis kristiešu vajātājs! Kurš būtu gatavs uzņemties atbildību un būt līdzās jaunam kristietim, kuram viņa slikto pagātnes darbu dēļ citi kristieši – vadītāji neuzticās? Barnaba ņēma Pāvilu savā aizsardzībā (Ap. d. 9:26-24). Iedrošinātāji ir gatavi iestāties par tiem, kuriem tas ir nepieciešams.

Pēc Stefana nāves daudzi kristieši vajāšanu dēļ devās prom no Jeruzālemes un savā ceļā sāka sludināt Evaņģēliju pagāniem. Notika brīnumi, un liels skaits pagānu nāca ticībā pie Dieva. Šī vēsts kļuva zināma Jeruzālemes draudzei, un viņiem bija svarīgi pārliecināties par to, kas notiek jaunajās Evaņģēlija pasludināšanas vietās, īpaši Antiohijā.

Jeruzālemes draudze turp sūtīja krietno, ticības un Svētā Gara pilno Barnabu. Viņa uzdevums bija nevis kritizēt, bet pārbaudīt ziņas par Antiohijā notiekošo. Barnaba ne vien priecājās par lielo skaitu cilvēku, kas bija sākuši ticēt Kristum, bet arī no visas sirds mudināja viņus palikt uzticīgiem Kristus sekotājiem (Ap. d. 11:19-24). Iedrošinātāji ir "Dieva meklētāji" – tie, kas atrod labās īpašības un saskata labo potenciālu cilvēkos. Viņi arī līdzinās šķiltavām, jo uzpūš entuziasma liesmu, nevis aplāpē to ar kritiku.

Barnaba ne vienmēr piekrita savam draugam un ticības brālim Pāvilam. Kādā misijas ceļojumā kopā ar Pāvilu un Barnabu bija mācekļi Jānis Marks, kurš neizturēja un atgriezās mājās. Kad radās jauna iespēja Barnabam, Pāvilam, Markam un Silam kopā doties misijā, izcēlās strīds. Pāvils negribēja ņemt līdzi Marku, jo iepriekšējā reizē viņš bija padevis. Draugu ceļi šķīrās. Barnaba ņēma Marku pie sevis un kopā ar viņu devās misijā. Barnaba atkal iestājās par kādu, kuram tas bija ļoti nepieciešams (Ap. d. 15:36-41). Iedrošinātāji ir uzticami draugi brīžos, kad saņemam sirds ievainojumu.

Kāds iedrošinātājs esi tu?

Kuru cilvēku Dievs tevi mudina iedrošināt šodien?

Mārcis Ziverts

Priekules draudzes mācītājs

